

Patxi Azparren

• ABK-KO KIDEA ETA PRESO OHIA •

«Eraikuntza nazionalean aritzen garen guztiak ETakoak garela esan zuen fiskalak»

■ Urriaren 5ean atxilotu zuten, beste zortzi lagunekin batera, desobedientzia zibila bultzatzeaz akusatuta, eta hilabete eman du Espainiako Soto del Real espetxean. ■ Garzonen azkenaldiko sumarioak «eleberri poliziakoak» direla dio, eta desobedientzia zibilaren bidearen balioa azpimarratu du ■ Espetxealdiak presoenginguruan erabiltzen diren «mamuak» ez direla existitzen ikusteko balio izan dio.

■ Nola jazo zen atxiloketa?

Atxiloketa gaueko 01:00a aldera izan zen. Lo nengoen eta atea jo zuten; ireki, eta han sartu ziren hamar polizia fusilekin, eta fusila buruan jarri zidaten. Atxilotuta nengoela esan zidaten, ETA-Ekin-eko kide nintzelako. Etxea arakatu zuten, eta Guatemalako bideo pare bat eta Gernika Gogoratuz-en txosten bat eraman zituzten.

Etxetik ABKren egoitzara eraman ninduten, eta handik hiru poltsa bete paper eraman zituzten. Gero, Donostiako komisariara, eta, ordu-bete igarota, Madrilera eraman ninduten. Han argazkiak atera, hatz markak hartu eta abar. Ziega batean sartu ninduten, eta 24 orduz eduki ninduten han. Gauean poliziburua etorri zen, deklaratu nahi ote nuen galdetzeko. Nik baietz erantzun nion, han zergatik nengoen jakin nahi nuela. Galdeketa egin zidaten, besteen izenak eman zizkidan, eta ea ezagutzen nituen galdetu zidan. Hurrengo egunean, Garzonengana eraman ninduten.

■ Nolakoa izan zen Garzonen aurreko deklarazioa?

Garzonek poliziak eginiko galdeketa bera egin zidan. Nik aitortu nuen desobedientzia zibila egiten dugula, dena publikoa dela eta abar. Esan nion gizarte mugimendu bateko kide naizela, baina ez naizela ETakoa, ezta Ekin-ekoa ere. Fiskalak, nire aurrean, gogoratu zion Garzoni eraikuntza nazionalean parte hartzen dugun guztiak ETako kide garela. Fiskalak galdetu zidan ea desobedientzia zibila eraikuntza nazionalerako egiten genuen. Esan nion eraikuntza nazionalerako eta sozialerako desobedientzia zibila bultzatzen nuela. Garzonek erantzun zidan hori dela froga ETako kide naizela esateko. Gerora ETari laguntzea egotzi zidan.

PABLO S. QUIZA

Gogorrena, dudarik gabe, atxiloketa egunak izan ziren, jakin gabe tratatu txarrak egongo ote ziren edo ez. Mingarriena da gure ekintza politiko guztia publikoa izan dela eta bidegabekeria ikaragarria dela jasandakoa.

■ Inoiz pentsatu zenuen zure ekintza politikoengatik atxilotuko zintuztela?

Oso gazte hasi ginen intsumisoan, eta atxiloketak ezagutu ditugu, eta desobedientzia soberanistan ere atxiloketak eta epaiketak izan zitezkeela uste genuen. Baina, dena jendaurrean egiten dugunez eta izenak ematen ditugunez, uste genuen Euskal Herriko epaitegietan izango zela. Ez genuen uste ETarekiko loturagatik atxilotuko gintuztela. Badakigu edozein gauza egiteko gai direla, baina ez genuen uste guri tokatuko zitzaigunik.

■ Jendaurrean azaldu izan duzu borroka armatua ez dela bidea; ondorioz, nola hartu zenuen akusazioa?

ABK-k subiranotasunaren bidea hartzea planteatzen du, eta baita su-eten iraunkorra

«Espetxean ikusi dut jende pila bat dagoela benetan ETarekin harremanik ez duena, eta horrek baieztatu dit, nahiz eta guk tresna ez bortitzik erabili, Estatua prest dagoela bortizkeria erabiltzeko»

«Estatuak beldurra dio beste su-eten bat izateari, eta badaki desobedientzia zibilak baduela eragina erabaki hori hartzeko unean, eta hori zapuztu nahi izan du»

eskatzea ere. Gainera, nire ekintza politikoak gaztetatik ildo horretan joan dira. Ondorioz, hori leporatzea gogorra da. Bestalde, espetxean ikusi dut jende pila bat dagoela benetan ETarekin harremanik ez duena, eta horrek baieztatu dit zein den estatuen jarraera. Nahiz eta guk tresna ez bortitzak erabili, Estatua prest dago bortizkeria erabiltzeko.

■ Zure ekinbidean zein eragin izango du honek?

Baldintzapeko askatasunean nagoelako eta etxean sufritu dutelako, tentu handia goz ibili beharko dut, baina ikusi dut aurrerapauso handia izan dela desobedientzia zibilerako. Erantzuna oso ona izan da, egin zen manifestazioa erraldoia izan zen, eta jende berria egon zen. Hor ikusten da desobedientzia zibilak babes sozial handia duela. Ondorioz, argi dut jarraitu behar dugula, eta desobedientzia zibil soberanistari benetan orain dagokio frogatzea prest dagoela. Babes soziala du eta eragina du Estatuarengan, beldurra baitio.

Estatuak beldurra dio beste su-eten bat izateari, eta badaki desobedientzia zibilak baduela eragina erabaki hori hartzeko unean, eta hori zapuztu nahi izan du.

■ Manifestazioa aipatu duzu, autoinkulpazio kanpaina ere hor dago. Nola ikusten dituzu erantzun horiek?

Neuri lotsa eta guzti eman dit; emandako babesagatik eskerrak eman behar ditut. Desobedientziari dagokionez, 1.000 lagunen autoinkulpazio aurkezteko asmoa zoragarria da. Gu barruan gaude desobedientziari buruzko lan saioan parte hartu genuelako eta Piztu txostena irakurri genuelako. Besterik ez dugu egin, eta 1.000 lagunek esaten dute hori bera egin dutela.

Bestetik, Mikel Zuluagak egin duena ere txalogarria da. Mikelon ez zen paperetan azaltzen, baina jakinik gu espetxeratu gintuztela Pizturekin harremana genuelako, egilea bera zera esanez aurkeztu zen. Espero dugu denon artean lehenbailehen eskatzea. Garzonek azkenaldian eginiko sumario guztiak eleberri poliziakoak besterik ez dira, eta, beraz, bai guk eta bai aurretik atxilotutako jende pilak aske behar dugu egon.

■ Nolakoa izan da espetxean igarotako hilabetea?

Espetxean oso preso arrisurtsuak ginela esan ziguten eta, ondorioz, kanpoarekiko harreman guztiak interbenituak genituela. Kanpoarekiko inkomunikazioa izan da nagusi. Lau astetan bederatzi gutun baino ez dizkidate eman, ehunka jaso arren.

Beste euskal presoengoeira ere ikusi dut, Kolektiboak zenbat sufritzen duen, senideen sufrimendua... Saltzen dituzten mamuak ez direla existitzen ikusi dut, presoengokolektiboa oso plurala da, baina, barruan egonda, erabaki dute estrategia bateratua izatea, eta indar handia ikusten da.